

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину	6 дин.
на пола године	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

Четвртак 14. Марта 1891.

Цена је огласима 6 дин. пара од врте
Прегледу ваља слати упутицом на општински
суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се.

ИЗВЕШТАЈ*)

ОДБОРСКОГ ПОВЕРЕНИШТВА
изабратог за израду нове трошаринске
тарифе.

Одбору општине београдске

Потписани чланови тарифске комисије састали су се 18. фебруара ов. год. и израдили су под [.] приложену тарифу за општинску трошарину коју подносе на оцену, и предлажу да се трошарина заведе само на артикле побројане у тарифи а и такса да се одреди по стопи која је овде предложена.

Пре но што се упустимо у објашњење самих појединих позиција тарифе, ред је да наведемо главна начела која су нас руководила да предложимо овакву тарифу.

1. Дужни смо били највећу пажњу обратити на то, да се трошарином не оптерети ни један артикал који спада у ред првих животних потреба. Као што се из предложене тарифе види, нема ни једног артикла, изузев једино петролеум, који је без сумње свакоме потребан зарад осветљења, без кога човек, ако би му тешко било трошарину плаћати, не би могао да се прође. Што је пак и петролеум порезан, и ако је то средство опште потребе, мислимо да је право, јер свакако треба да постоји један артикал на коме ће и сиротнији део општине подносити један део терета, који општина неминовно поднети мора, кад подноси терете за поправку здравствених прилика и утврђења економско-трговачког положаја свог. Могли би у неколико сматрати као артикал преке животне потребе само још вино, али је и за тај артикал баш из тога разлога предложена веома незнатна такса (5 пара на литар) да се одиста не може ни сиротнији део наше општине потужити, да је трошарином наваљан велики део на њега.

2. Обратили смо нарочиту пажњу на то, да број артикала оптерећених трошарин-

ском таксом никако не буде велики, јер тиме не само да се осигурава веома поуздано наплата трошаринских такса и контрола те наплате, него се тиме избегава и опште поскупљавање живота. Јасно је да се услед ограниченог броја порезних артикала поскупљавање ограничава само на број тих артикала, а то је једна околност која се приликом одређивања трошаринских такса никако не сме сметнути с ума, јер свугде, где год се трошарина заводи, показују детаљне цене продаје тенденцију да скачу у далеко већој мери, но што је је она такса којом се ти предмети порезују.

3. Нарочиту смо пажњу обратили на то, да број артикала обухваћених трошаринском тарифом не буде велики и из овога разлога: као што је напоменуто под тач. 2., детаљне цене продаје увек и свугде скачу несразмерно према такси оптерећења где год се трошарина заведе, с тога смо морали позити да у тарифу уђу само они и само онолико артикала чија би се цена, ако би се у детаљној продаји сувише подигла, могла коригирати на веома лак и поуздан начин.

Ако би се показало да услед трошарине поскупљују више но што је потребно и оправдано порезани артикли, као шећер, кафа, пиринач, зејтин за јело, петролеум, ту је цену веома лако коригирати оснивањем потрошачке дружине, која би у својим дућанима продавала само те артикле оптерећене општинском трошарином, не тражећи на томе послу никакве нарочите добити. Иницијативу за оснивање овакве дружине, ако би се она показала потребна, могла би узети или сама општина или грађани општине. На тај би начин детаљне цене веома брзо биле сведене на оправдану меру, свима пак непорезаним артиклима регулише и сада детаљну цену конкуренција.

4. По што сви до сада наведени разлози јасно говоре у корист трошаринске тарифе само на мали број артикала, неизбежно је било предложити већу стопу оптерећења но што је био случај у привременој тарифи општине трошарине. Та већа мера правда се не само тиме што је на тај начин трошарином поскупљавање ограничено

на мали број артикала, а никако не на све животне потребе. још главно овим: кад већ услед наших општих прилика на основу трговачких уговора није могуће извести привремену трошаринску тарифу, неизбежно је да се зарад сигурне наплате трошаринских такса заведе извесна манипулација, те је према томе оправдано ту манипулацију упростити колико се више може. Кад пак манипулација већ постоји, ваља је ограничити на што мањи број артикала да би се тиме што мање сметње правило вароши Биограду као трговачком центруму за целу Србију. Нема сумње свака, па и најпростија манипулација, сметња је за трговину, али не смемо сметнути с ума да је велика добит у сваком послу, где већ неке незгоде у опште бити мора, изабрати незгоду скончану са најмањом штетом и за публику и за трговину. Аво хоћемо да нам трошарина даде довољно издашап приход а да не оптеретимо многе артикле, јасно је да стопа тарифе мора бити већа но што би иначе била. Но има ли од тога какве невоље? Најдубље смо уверени да од тога не само никакве невоље нема, но да је то једини пут да осигурамо општини приход довољно велики, а да грађани општине не морају поред тога прихода, који је општини потребан, плаћати извесан део прихода посредницима, од кога општинска каса не би имала савршено никакве користи, а грађани наше општине имали извесну и веома знатну штету.

5. Ваља овде напоменути и разлоге који су нас руководили за одређивање величине појединих стопа. Код пића -- вино, пиво, ракија, ликери -- пазили смо на то, да се пиће, које се може сматрати у неколико као општа животна потреба, а то је вино, -- оптерети са најмањом стопом, док би пиво, које се према нашим приликама има сматрати као луксузно пиће, имало да се оптерети знатно јачом стопом, али смо и ту предложили да они који пиво точе од публице наплате збиља само трошарину, а не и неку узгредну таксу за себе, отуда је и израчунато да повишица на чашу пива буде у сразмери са нашом најситнијом монетом -- 5 пара. Ракија проста оптерећена

*) Кад је тарифско повереништво спремао ову тарифу за општинску трошарину и извештај уз тарифу, пије му била позната нова државна трошарина, изузев само трошарину на пиво од 8 дин. на хектолитар. То се види и из рачуна у извештају о тарифи.

је нешто мало јачом мером но вино, док су и ракије јаче и шпиритус за готовљење ракије и сви ликери, као у опште јаче ракије — рум и коњак — оптерећене јачом таксом но и вино и пиво, али од тога извесно нема никакве штете, јер се та пића никад не пију у већим количинама, но само у малим, и према томе могу поднети веома велику трошаринску стопу. Од других трошаринских артикала ваља овде да се зауставимо само још на кафи и шећеру. Као што се види из приложене тарифе, стопа предложена за кафу и шећер знатна је. Међутим дубоко смо уверени да су према нашим приликама и навикама шећер и кафа најјачи трошарински извор. Мислимо да нико неће хтети тврдити да кафа и шећер спадају у преке животне потребе. Предлажући ову стопу која је у приложеној тарифи обележена на кафу и шећер, пошли смо са гледишта, да кафа и шећер спадају у луксузне потребе, но према нашим обичајима у такве луксузне потребе, којих се нико зарад предложене трошаринске таксе одрећи неће. Међутим такса сама још је и малена, нарочито на кафу, кад узмемо у обзир да се кафа троши на мали квантум, т. ј. на шољу, тако да и према предложеној такси на каф једва ће поскупити шоља кафе за 4 паре урачунавајући и таксу на шећер, најиздашније рачунато, те би према нашој монети остало кафецијама још 1 пара зараде, а да не морају подићи цену за шољу кафе више од 5 пара. Противу високе стопе на кафу могло би се навести као разлог једино бојазан од кријумчарења кафе с поља, међутим та бојазан ни најмање није основана, јер се то кријумчарење са иоле добро организованом стражом даје са свим извесно сузбити. Између осталих мера, које би се овде имале предложити, важно је нарочито прописати минимум, испод кога се не би смело дозволити увозење кафе.

Све остало спада у организацију трошаринске службе.

6. Морамо овде нарочито напоменути зашто смо сматрали за потребно у предложеној тарифи изоставити неке артикле предложене у привременој трошаринској тарифи: овамо спадају нарочито а) грађевински материјал махом изузев прерађену дрвенарију, и б) сви артикли који се продају на пијаци а који пролазе ћерам.

Грађевински материјал изостављен је из разлога што смо убеђења да Београду предстоји баш после заведених рефорама периода грађења и улепшавања вароши, и дубоко смо уверени да и грађење у Београду и улепшавање вароши ваља баш потпомагати и то у толико пре, што општина своју финансијску потребу може подмирити и предложеном тарифом а не теретећи никакво капитале који се улажу у зграде и који се троше на улепшавање вароши. Ово сматрамо тим важније што Београд да би постао здрав, не само да мора извести предложене здравствене реформе, но се мора снабдети и са довољно здравих станова, у којима

је данас у Београду велика оскудица; тако исто сматрамо да је дужност општине учинити све што јој је могуће, да кирија у Београду појевтини, а избегавати све што би кирије још више подигло, јер је опште познато да је у Београду стапарина скупа као ретко где. Таксом на дрвенарију како је предложена у приложеној тарифи старали смо се осигурати рад општинских грађана од конкуренције с поља у колико је то право.

Све потребе које се на пијаци подмирују изоставили смо из предложене тарифе

а.) да не би одбијали сељаке из околине од вароши и тиме смањивали конкуренцију,

б.) да би избегли несразмерно поскупљивање пијачних намирница, које се ничим не би могло према нашим садашњим приликама коригирати, те да би тиме сачували грађане од глобе, која би свакако већа била но приход од дотичне трошаринске таксе. Из разлога што би мали приход био, изостављен је и зејтин за техничке потребе.

После ових општих примедба, зарад објашњења приложене тарифе, учинићемо неколико напомена односно саме манипулације и наплате предложених такса.

Најпоузданија наплата на артикле: кафа, шећер, пиринач, петролеум, зејтин за јело, постигла би се кад би општина завела своје антрпоте, који би се ради олакшице трговине имали подићи у непосредној близини гросиста; тиме би се манипулација јако упростила и олакшала. Међу тим док то не буде потребно је предузети ове мере:

а.) тачно поделити трговачке радње на гросисте и детаљисте;

б.) са гросистима вршити месечни обрачун за наплату трошарине. Ако би пак и детаљиста који продају вршио ван вароши на знатније количине, са њиме би се имао обрачун вршити сваких 8 дана.

в.) Међутим никоме не би се смело дозволити одужење трошаринске таксе за извоз из вароши ако би извезао мање од прописане количине, за ма који од овде побројаних артикала и то количине продате једном купцу.

Минимум тај имао би се прописати да буде н. пр. за кафу 10 килограма, за зејтин 5 килограма и т. д.

г.) Сваки гросиста и детаљиста који ван вароши продаје према одредби под в има се задужити ценом примљене количине робе која подлежи трошарини у књижи улаза и излаза робе, коју ће прописати и потврдити трошаринска управа; у истој књижи има се и одужити према књижи јувести спроводница робе, која се из вароши извози. Свакоме рабацији који еспан носи, или трошаринском чиновнику на жељезничкој или савској станици, дужан је извозник дати спроводницу, у којој ће тачно бити означена количина и врста извезене робе. Без предате спроводнице нити ће роба бити експедирана лађом или жељезницом, нити ће рабација бити пропуштен кроз ћерам. Спроводницу

прима и заводи у књигу одређену за то дотични чиновник станице или ћерам.

Његова је дужност најдаље у току идучег дана доставити извознику робе признаницу на примљену спроводницу.

Признаница та служи извознику за оправдање пред трошаринском управом да је робу заиста извезао и да се правилно одужио. Дотични чиновник трошаринске управе на станицама или ћерму, овлашћен је уверити се о исправности спроводнице ако је роба која се извози променила облик паковања, у коме је ушла у варош. Разуме се да ће он ово уверавање предузимати само за тај случај ако би имао довољно разлога посумњати у исправност података, наведених у спроводници. Трошаринска је управа дужна вршити контролу над задужењем и одужењем на најподеснији начин.

Наплата таксе трошаринске на пиво има се вршити на све пиће које се точи у вароши, без икаква обзира на то, да ли је то пиво произведено у рејону вароши или ван рејона вароши. Такса ова има се наплаћивати или одмах преко чиновника трошарине, постављених у пивари за ту цел, или по месечном обрачуну.

Такса на вино никако не би смела да се наплаћује од продавца вина, да се тиме не би продавци вина отуђили од београдске винске пијаце, но се има наплаћивати од купаца вина, и то без икакве разлике да ли је вино купљено за препродавање или за сопствену потребу. То би се најподесније постигло овако: општина мора одмах одредити два места као пијаце за вино и то једно на савској обали а друго на жељезничкој станици, где би се имало сместити све вино увезено у Београд на продају. Продавци вина не би имали плаћати никакву таксу на вино, таксу би платили купци на излазу пијаце, а продавци могли би у свако доба вратити вино патраг без икакве сметње.

Вино које не би долазило на ове две предложене пијаце већ које би улазило у варош на ћерму, или стизало у варош лађом или жељезницом, као већ купљено вино, мора као и ракија, дезертна вина, ликери, шпиритус, итд. подлећи прописима трошаринским или платити одмах таксу. Као што се из приложене тарифе види, предложено је да се такса на вино, ракију итд. наплаћује бруто од $\frac{1}{10}$ к⁰ а не нето из разлога тог, што се на тај начин цела манипулација око наплате трошаринске таксе изванредно упроштава, пошто бурад код нас никако још нису баждерана.

Трошарина на остале артикле имала би се наплаћивати или на царинарници при улазу где је то могуће или иначе најподеснијим начином.

Ваља овде учинити још једну општу примедбу, а то је ова: не случајно него баш нарочито није се хтело у предложеној тарифи чинити велико разграђивање такса, те су све ситније разлике хотимице испуштете из вида — н. пр. између шампања и ликера или рума — јер би се сваким диференцирањем тарифе отежавала манипула-

ција и наплата таксе, од чега би далеко више штете било, по што би било користи од нешто јаче стопе на артикле, који могу по природи својој понети више трошарине.

Као што се из приложене пројектоване тарифе види, укупна сума коју би трошарина на овај начин унела у општинску касу изнела би око 820.000 динара. Уверени смо да цео трошак око трошаринске управе, пошто се заводи овако проста манипулација и овако мали број трошаринских артикала, неће изнети више но 10% трошаринског прихода.

Могуће је да прве и друге године трошарински приход неће достићи ову предвиђену цифру, али смо дубоко уверени да ће је у врло кратком времену и надмашити кад упоредимо артикле који се порезују трошарином са приходом, који држави даје само један артикал, а то је дуван: овај артикал даје држави чиста прихода годишње за варош Београд скоро 700.000 динара. Мањи број артикала у тарифи, а у једно и јака порезна снага већине предложених артикала, даје могућност да се тарифа лако и поуздано коригира, ако би се приметило да потрошња једног артикла опада услед веће таксе другог артикла н. пр. ако би опала потрошња пива услед таксе на вино, лако би било приход подићи појачаном таксом на вино.

Неће бити ни то од штете по општинске интересе, ако одмах прве и друге године не уђе у општинску касу приход предвиђен од општинске трошарине, јер је за те године потреба општинска у новцу најмања, доцније пак ступају у живот и она општинска предузећа, која ће се рентирати, као што су водовод и канали, и тиме је створена могућност да се један део трошаринског прихода ослободи, па или укине са свим или употреби на нове корисне општинске установе.

Потписани су дубоко уверени, да још један извор редовних општинских прихода није исцрпљен у оној мери, у којој би то могло бити, а то је приход од клања стоке.

Овај приход моћиће се сигурно ухватити а да ништа не измакне тек кад буде саграђена нова општинска кланица, онда ће се тек моћи такса на клање стоке подврћи ревизији и наплаћивати на сигуран и поуздан начин.

Потписани су уверења да ће ова тарифа како је предложена овде, моћи потпуно подмирити општинску потребу, не поскупљујући знатно живот у Београду и не сметајући ни најмање ономе значају, који је Београд према своме положају стекао у земаљској трговини.

Ако би још било могуће наплаћивати извесан проценат на царинарници београдској од увоза који прелази преко београдске ске, и то само од оних артикала, који би то лако поднети могли, уверења смо да би тај приход трошарини општинској добро дошао.

Потписани су најдубље уверења да и правда и интереси општински категорички захтевају, да се онога дана, кад ова тарифа у живот ступи, понишу сви они артикли који се по радњама налазе а подлеже трошарини.

Београд.

19. фебруара 1891 год.

ПОВЕРЕНИЦИ :

Др. Л. Пачу, М. Велизарић, Ал. Милоановић, Јов. М. Тадић, Р. Драговић, Милан С. Денчић, Радоје Р. Ђирковић, Милутин Јерковић, Др. Марко Т. Леко, Милорад Јанковић.

ТАРИФА

ОПШТИНСКЕ ТРОШАРИНЕ ЗА ВАРОШ БЕОГРАД ПРЕДЛОЖЕНА ОД ВЕЋИНЕ ЧЛАНОВА ОДБОРСКОГ ПОВЕРЕНИШТВА ЗА ИЗРАДУ ТРОШАРИНСКЕ ТАРИФЕ.

(ПРИЛОГ ИЗВЕШТАЈУ)

1. На шећер бели рефиниран и сирови непречишћен. Кад се узме на сваку душу дневно по 20 грама рачунајући на 50.000 душа износи потрошња годишње у Београду 360.000 кгр. На 100 кгр. бруто 40 дин. добио би се приход од **144.000** дин.

2. На каву сирову у зрну или љусци, пржењу у зрну или праху, сурагате и чај. Кад се узме на сваку душу дневно по 2 и по грама, онда 50.000 душа износи потрошња годишње у Београду 45.000 кгр. На 100 кгр. бруто 300 дин. добио би се приход од **135.000** динара.

3. На пиринач. Кад се узме на сваку душу дневно по 4 грама онда на 50.000 душа износи потрошња у Београду 72.000 кгр. На 100 кгр. бруто 20 дин. добио би се приход од **14.400** дин.

4. На зејтин за јело без разлике. Увоз је годишњи 730.000 кгр. Узима се да Београд троши 12 део, и онда би потрошња годишње у Београду била округло 60.000 кгр. На 100 кгр. бруто 40 динара добио би се приход од **24.000** дин.

Зејтин за индустријске потребе не долази у горњу рубрику зејтина за јело, јер се на њега не може такса ни ударити по уговору.

5 На петролеум. Увоз је годишњи 1,800,000 кгр. Кад се узме од овога $\frac{1}{6}$ за Београд што износи 300.000 кгр. по 25 динара на 100 кгр. бруто дало би прихода **75.000** дин.

6. На шпиритус. Увоз је годишње 40.000 кгр. кад шљиве роде (а кад шљиве не роде увоз је био годишњи 340.000 кгр.) и кад се узме само $\frac{1}{4}$ од редовног увоза онда је 10.000 кгр. потрошња у Београду. По 50 динара на 100 кгр. бруто даје **5000** динара прихода.

7. На рум, коњак, лизере и томе подобна пића у бурадма и стакладма. Увоз је годишњи 8000

кгр. Узима се да се у Београду троши 5000 кгр. По 50 динара на 100 кгр. бруто дало би прихода **2500** динара.

8. На ракију у бурадма до 10° јачине закључно троши се у Београду од прилике 200.000 кгр. по 5 динара на 100 кгр. бруто дало би прихода **10.000** динара.

Од 10°—15° троши се 150.000 кгр. По 10 дин. на 100 кгр. бруто дало би прихода **15.000** дин.

И преко 15° троши 50.000 кгр. 20 динара на 100 кгр. бруто дало би прихода **10.000** дин.

Ова потрошња ракије узета је према потрошњи вина и то само 5 део.

9. На пиво у бурадима и стакладма. По добивеним подацима из министарства потрошња за Београд износи 2,000.000 литара. Кад би се оптеретно 1. хект. литар са 12 дин. добио би се приход од **240.000** дин.

Узима се вредност једног хект. литра пива данас 44 динара. Овој суми додати државну нову трошарину од 8 дин. и ова општ. трошарина од 12 дин. онда би хект. литар коштао 64 динара.

Из једног х. литра добијамо 340 чаша пива и по горњој цени свака би чаша пива коштала 19 пара; кад би се продавала чаша пива по 25 пр. онда би остало пре-продавцу као добит 6 пара на чаши или на х. литру 20 динара 40 пара.

10 На вино обично. Прорачун потрошње узет је као и за пиво, и по томе износи у Београду 2000000 кгр. На 100 кгр. бруто по 5 дин. добио би се приход од **100.000** дин.

11. На вина боља (дезертна) у бурадма и стакладма као бордо, шампањ, токајер, малага, мадера марсала и томе подобна. Према подацима царинским у Београду је потрошња 4000 кгр. На 100 кгр. бруто 50 дин, дало би прихода **2000** дин.

12. На минералне воде. Београд троши годишње 80,000 кил. 10 дин. на 100 кгр. бруто износило би 8000 дин.

13. На сву прерађену дрвенарију тесачке израде за грађевине. као: прозоре, врата, патосе и т. д. према вредности увоза који износи 80.000. дин. по 15% од вредности добило би се годишње **12.000** дин.

Овим приходима трошарине има да се дода још приход од новоустановљеног ђерма и то:

14. На свака кола товарна до 1 тоне или празна кад улазе у варош да се наплати по 20 пара. Шиварска и друга преко 1 тоне 60 пара. Преко године узима се да уђе у варош 100,000 кола а то би дало прихода **20.000** динара.

15. Осим тога имала би се наплаћивати такса годишње по 60 динара од сваког лица, које има каруце или у опште луксузна кола, да има оваких 100 кола у вароши дало би прихода **6000** динара.

Кад се сви горе означени предвиђени приходи саберу дала би трошарина годишње прихода **822.900** динара.

Уз ову тарифу потписани подносе извештај у коме је образложена ова тарифа, у коме су уједно и ближа обавештења односно начина наплате таксе и манипулације у опште

18. фебруара 1891. год.

у Београду

ПОВЕРЕНИЦИ :

Др Л. Пачу, М. Велизарић, А. Милозановић, Јов. М. Тадић, Рад. Драговић, Радоје Ђирковић, Милутин Ј. Марковић, Др Марко Т. Леко Мијајло Јанковић.

Овај предлог повереништва нису сви повереници потпуно усвојили, тако г. г. Раденко Драговић, Радоје Ђирковић и Милан С. Денчић нису се сагласили са означеном таксом под 2., 8., 10., 13., но су предлагали да се артикли означени под 2., оптерете са 200 дин. од 100 кгр. бруто, што би дало прихода **90.000** дин.; равија до 10° закључно да се оптерети са 6 динара од 100 кгр. бруто, што би дало прихода **12.000** дин.; вино обично да се оптерети са 6 динара од 100 кгр. бруто, ту би се онда добило **120.000** динара; и да се израђена дрвенарија оптерати са 20% од вредности, те би се добило **16.000** дин. прихода.

Према овоме одвојеном мњењу са позицијама, које је ова мањина усвојила дала би трошарина годишње **803.900** динара.

Повереник г. Мијајло Јанковић усвојио је у свему предлог већине сем позиције под 2., и предлаже да се на 100 кгр. бруто кафе и т. д. наплаћује 2 динара.

Према овоме мњењу дала би трошарина годишње **777.900** динара.

ОБЗНАНА

Према наредби команданта места од 11 тек. месеца Бр. 23. имају се сви они резервни официри, који нису положили заклетву 18. тек. месеца у 11 сати пре подне заклетви. Заклетва ће се извршити у канцеларији Гарнизона Београдског.

Господа резервни официри имају са собом понети и писмену заклетву утврђену својим печатом.

Г.Г. резервни официри биће обучени у произвољном оделу, т. ј. какво имају, но ако би се десило, да који од г.г. резервних официра нема никаквог официрског одела, дужан је доћи у Дивизиски штаб 13. тек. месеца у 5½ сати по подне.

Из канцеларије VII. пуковске окружне команде Бр. 2442. 11. Марта у Београду.

ОБЗНАНА

Сходно распису господина министра војног ФББр. 775, од 1. Фебруара тек. год.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА

Власник Општина Београдска.

Парна штампарија Народне Радикалне Странке.

Уредник Урош Кузмановић.

овим позивају се сви регрути двогодци и петомесечари из Београда, који су регрутовани у прошлој 1890. години и оглашени за способне, да овој команди престану тачно 31. Марта тек. године, у 8 сати пре подне у Горњи град, одакле ће се упутити на одслужење свога рока у сталном кадру.

Тако исто позивају се и они регрути двогодци и петомесечари из ранијих година, који су до сада били привремено неспособни, а прошлогодишњом регрутном комисијом, нађени су за способне.

Ко овоме позиву не буде следовао, искусиће члан 14. закона о устројству војске.

Из канцеларије VII (београдске) пуковске окружне команде. Број 2461. 12. Марта 1891. год. у Београду.

Општинске лицитације

У грађевинском одељењу Суда општине вар. Београда, држаће се следеће јавне усмене лицитације.

I.

На дан 15. Марта тек. год. од 9 до 12 сати пре подне за грађење кадрме у делу Доње Јованове улице.

Кауција 800 динара.

II.

На дан 15. Марта тек. год. од 3 до 6 сати после подне за грађење кадрме у јеленској улици.

Кауција 360 динара, све у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови могу се видети у грађевинском одељењу суда ово општинског сваког радног дана у време канцелариско и при лицитацији.

Од стране Суда општине вароши Београда ГБр. 167 27. Фебруара 1891. год. у Београду.

Суд општине вар. Београда на дан 15. Марта ове године даваће под закуп путем јавног надметања право своје на наплату аренде фијакерске са 11 пијаца.

Лицитација држаће се у рачуноводном одељењу суда општинског, од 9—12 пре, и од 3—6 сати после подне у које ће се време и закључити.

Кауцију полажу српски грађани 600 а страни 1.200 динара.

Услови лицитације могу се видети у рачуноводству пре, а и на дан лицитације.

Из седнице суда Општине вар. Београда 9. Марта 1891. год. СБр. 3707.

СТЕЧАЈ

Општини вар. Београда потребан је један цртач инжењерски.

Молбе са потребним сведоштвама примаће се до 1. Априла о. г. закључно. У

молби треба означити и величину плате, испод које се молилац неби хтео службе примити.

Од суда општине Вар. Београда. 3. Марта 1891. год. А.Бр 457.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИМНИЧАРСТВО :

а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове	0-40 д.
б) За неуздан шпархерд	0-40 „
в) За уздан „	0-80 „
г) За велики уздан шпархерд у гостионици	1-00 „
д) За чишћење димњака од два спрата	6-40 „
ђ) За чишћење простог димњака	0-20 „
е) За чишћење чункова до 2 и по метра уједно са пећима	0-20 „
ж) За чишћење чункова од 2 и по метра на уједно са више пећима	0-40 „
з) За нађење димњака (цилиндера) без разлике на спратове	1-50 „

II. ИЗВОЖЕЊЕ БУБРЕТА :

а) За собу и кујну или мањи дућан са собом	0-20 д.
б) 2—3 собе са кујном или већи дућан са собом	0-60 „
в) 4 и више соба са кујном или гостионица са кујном без штале	1-00 „

III. ПРАЖЊЕЊЕ ПОМИЈАРА И НУЖНИКА :

а) Од кубног метра	12-00 д.
б) Од акова	0-50 „

IV. ПСЕТАРИНА :

а) Марка за пашче за годину дана	3-00 „
б) Обнављање изгубљене марке стаје 1. динар.	

V. ГРОБАРИНА :

а) Гроб за децу	7 дин.
б) Гроб за одрасле	1 „
в) Мала гробница	555-2 п. д.
г) Велика гробница III реда	998-9 п. „
д) Велика гробница II реда	1099-32 п. „
е) Велика гробница I реда	1684-57 п. „

VI. МРТВАЧКА КОЛА

а) Мртвачка кола стара са 2 коња	12-90 д.
б) Мртвачка кола нова са 2 коња	36-90 „
в) Мртвачка кола нова са 4 коња	72-90 „

ТАКСЕ

за јавне забаве у општини београдској

I.

а) За свирање муш. оркестара по кафанама, баштама и т. д. од концерта до	5 д.
б) За свирање са певањем вешака од 1 концерта	5 „
в) За свирање женског оркестра (Дамен-Капеле)	20 „

II.

а) За 1 играчку у локал I-ог реда	15 д.
б) За 1 играчку у локал II-ог реда	10 „
в) За 1 играчку у локал III-ег реда	„

III.

а) За панораму на дан	5—10 д.
б) За разне представе и показивање вештина, дневно	10—50 „
в) За менаџерије и музеуме	5—15 „
г) Циркус од представе	10—20 „
д) За забаве „Тинга-Танга“ т.ј. (певање, свирање и представљање) од вечера	50— „

IV.

За друге врсте забаве које овде нису предвиђене решаваће општински Суд засебно.

V.

За воду на савској пумпи.

а) Буре од 3 акова	00-5 дин.
б) Буре од 6 акова	00-10 „
в) Буре од 9 акова	00-15 „